עצמה וקדשים . פירש בקונטרס עצמה לטהרות ומיטה תמתי לוקמיך למתני קדשים דכ"ש הוא ו"ל דמשום דסב"ל נקטיה דמסיק דאפילו קדשים אינה ממטמא א"כ תנא קדשים לגבי דעצמה אף לטהרות ומיהו ליכא דעצמה לא משמע לטהרות ועוד קשה לרשב"ל אלמי הוי כתמה אמור מרלייתה דהא אינו נופיה אמר בסמוך דטולה ברלייתה יומו אבל כתם שמלאה ביום שלפני הרלייה עומלה למפרע ומקולקלת למנייה משעת כתם ונרלה לפרש דעצמה הייט שמקולקלת למנייה תשעת כתם ורשב"ל פליג אתרוייהו דאינה מקולקלת למנייה ולא משמלה קדשים אלא משעת לעת והא דקאמר רשב"ל בסמוך דטולה כתמה ברלייתה יומו הא כתם דאתמול לא תליא ברלייה אלא משום שהא מקולקלת בכתמה דאתמול משעת כתם אלא ע"ג רלייה דהשתא וכתם דאתמול היא מקולקלת דלא ידעה לי מניה מהיום אי מכתם ואי"ל אלמי כתמה אמור מרלייתה דבכתמה היא מקולקלת למנייה מע"ג אבל ברלייתה אע"ג דלקדשים ולטהרות מעמלה מע"ג מ"מ אינה מקולקלת דמעה מיום ברלתה וי"ל דלא חיים רשב"ל אלא שלא יהיה כתמה אמור מרלייתה

בזמן לטמאות יותר מע"ג :

איפוך . פ"ה גרלין דברי מדבריו אי"ל איפוך שהוא מעוותה

ואני מתקנה והמחמיר עדיף :

שדוא מתקן הלכותיה לידי זיבה . פ"ה דלר"ש אם רלתה בח' וט' וי"ל לכתמה לא הויא זבה ולרבי דטולה כתמה ברלייתה הויא זבה ואין נרלה דלר"ש נמי הויא מקולקלת למנייה כדפרישית לעיל ולדרבה ר"ש מחמיר מפי המכתם מעל"ע אבל ברלייתה הא מע"ע דלקדשים ולטהרות מעמלה מע"ע מ"מ אינה מקולקלת דמעה מיום ברלתה וי"ל דלא חיים רשב"ל אלא שלא יהיה כתמה אמור מרלייתה

[53a] ואיכנין סגיאין בעא מינך ולא אמרת ולא מידי דלמא אגב שיטפך אתיא לך א"ל אין אגב שיטפאי אתיא לי : **מתני'** הרואה יום י"א בין השמשות תחלת נדה וסוף נדה תחלת זיבה וסוף זיבה יום ארבעים לזכר ויום שמונים לנקבה בין השמשות לכולן הרי אלו טועות א"ר יהושע עד שאתם מתקנין את השוטות באו ותקנו את הפקחות : **גמ'** תחלת נדה וסוף נדה תחלת נדה וסוף זיבה היא אמר רב חסדא הכי קאמר הרואה יום י"א בין השמשות תחלת נדה וסוף זיבה ובשביעי לנדתה סוף נדה ותחלת זיבה : א"ר יהושע עד שאתם מתקנין את השוטות כו' : הני שוטות

והדר חייל בין השמשות דר' יוסי והאי תנא סבר בין השמשות דר' יוסי מישך שייך בדר' יהודה ת"ר "הרואה כתם מטמאה עצמה וקדשים למפרע דברי רבי ר"ש בן אלעזר אומר קדשים מטמאה עצמה אינה מטמאה שלא יהא כתמה חמור מראייתה והא מצינו כתמה חמור מראייתה לענין קדשים אלא תני הכי ר"ש בן אלעזר אומר אף קדשים אינה מטמאה שלא יהא כתמה חמור מראייתה לכל דבר ת"ד "ראתה כתם ואחר כך ראתה דם תולה כתמה בראייתה מעת לעת דברי רבי ר"ש בן אלעזר אומר יומו א"ר נראין דבריו מדברי שהוא מתקנה ואני מעוותה מתקנה עוותי מעוית לה אמר רבינא איפוך רב נחמן אמר לעולם לא תיפוך שהוא מתקן הלכותיה לידי זיבה ואני מעוות הלכותיה לידי זיבה בעי מיניה ר' זירא מר' אסי כתמים צריכין הפסק טהרה או לא אשתיק ולא א"ל ולא מידי זימנין אשכחיה דיתיב וקאמר תולה כתמה בראייתה מעת לעת דברי רבי אמר ר"ל והוא שבדקה ורבי יוחנן אמר 'אע"פ שלא בדקה א"ל מכלל דכתמים צריכין הפסקת טהרה א"ל 'אין והא זימנין סגיאין בעא מינך ולא אמרת ולא מידי דלמא אגב שיטפך אתיא לך א"ל אין אגב שיטפאי אתיא לי : **מתני'** הרואה יום י"א בין השמשות תחלת נדה וסוף נדה תחלת זיבה וסוף זיבה יום ארבעים לזכר ויום שמונים לנקבה בין השמשות לכולן הרי אלו טועות א"ר יהושע עד שאתם מתקנים את השוטות באו ותקנו את הפקחות : **גמ'** תחלת נדה וסוף נדה תחלת נדה וסוף זיבה היא אמר רב חסדא 'הכי קאמר הרואה יום י"א בין השמשות תחלת נדה וסוף זיבה ובשביעי לנדתה סוף נדה ותחלת זיבה : א"ר יהושע עד שאתם מתקנין את השוטות כו' : הני שוטות

והדר. מתמיה דרבי יוסי ופסקא הוא: מישך שייך בדרבי יהודה. מוכלא הוא כתוך של רבי יהודה וכיון דלדידיה בעינן כל בין השמשות דרבי יהודה הרי בדקה בשמיכה: מטמאה עצמה. הרואה כתם מטמאה עצמה לטהרות וקדשים: למפרע. עד שעת הכנות: חמור מראייתה. למפרע דלראייתה לא הוי אלא מעת לעת וכתמה עד שעת הכנות: והא מצינו כו'. דהא תולה ר"ש בן אלעזר בקדשים דמטמאתן למפרע עד שעת הכנות: ראתה כתם ואח"כ ראתה דם. תוך מעת לעת: תולה כתמה בראייתה. ומתרינן הא כתם מדם נדות זה הוא וטהורה מלטמא עד שעת הכנות אלא משמלאתו ולהבא: יומו. אם לתמה בו ביום תולה ואם שקעה תמה אף על פי שרלתה בתוך מעת לעת אינה תולה: שהוא מתקנה. מיקל עליה וכיון דכתמים דרבנן נרלין דברי המיקל. ולקמן פריך עוותי מעוות לה דהא ר"ש בן אלעזר מחמיר: איפוך. ואימא נרלין דברי מדבריו: הוא מתקן הלכותיה לידי זיבה. לענין זיבה הוא מיקל דלדידיה היכא דלא חזיא בו ביום לא תליגן כתמה ברלייתה ומונה יומי נדות מיום רלייתה ואין יומי זיבה מתחילין עד יום מ' לרלייתה לרבי מונה מיום מליאת כתמה ואף להקל ולטהר לגיל שביעי לכתמה אם פסקה ומיום מ' לכתמה הוי יומי זוב ומתלת רבי מחמיר לענין זיבה דבי חזיא בח' לכתמה אמרינן יום זיבה הוא ונריכה לשמור תשיעי יום כנגד יום ואם תרלה שנים עמו תהא זבה ולר"ש סוף נדה הוא ולא מלריך שימור ואם תרלה שנים עמו לא תהיה זבה נמלא אמי מביאה ע"י כתמה לזיבה אבל אינו לא: צריכין הפסק טהרה. בשביעי לטהר בערב נריכה לבדוק בין השמשות להפסיק בטהרה או לא: זימנין. פעם אחרת: אשכחיה. רבי זירא לרבי אסי: דיתיב וקאמר. הן מלתא דרבי ומפרש עלה אמר ר"ל והוא שבדקה בין השמשות של שביעי לכתמה להפסיק בטהרה אבל לא הפרישה בטהרה גליא דעתה דמיום רלייתה נקטה מינה לידה והיא גרמה לעצמה להבדיל כתמה מרלייתה

וכתמה מטמא למפרע מיום לביאה ורבי יוחנן אמר אף על פי שלא בדקה דכיון דיכולה לתלות לאו בגילוי דעתה תליא מלתא ולא מפסדא בהכי: א"ל. רבי זירא לרבי אסי מדפליגי רבי יוחנן ור"ל לענין תליה בבדקה ולא בדקה מכלל דאורחא הוא לבדוק ביום שביעי לכתמה ולהפסיק בטהרה: **שיטפך.** דיהגר: **מתני'** הרואה יום אחד עשר בין השמשות. ופסק יום הוא והוי דם זיבה אי פסק ליה ותחלתו נדה: תחלת נדה וסוף נדה כו'. ובגמרא פריך תחלת נדה וסוף זיבה היא והוא טועה ובע"כ תשב שבעה ואם רלתה לסוף שבעה יום אחד נחמיר עליה לומר רלייה לחשוטה סוף זיבה הואי והשתא הוא תחלת נדה ותשב שבעה ואם שלבה תרלה נחמיר עליה לומר רלייה לחשוטה תחלת נדה הואי והשתא הוא וריכה שבעה נקיים ולא תשב אלבעה והן וכן לעולם היא מקולקלת ותקנתה כדמפרש בגמרא (דף ח.): **יום ארבעים לזכר ויום שמונים לנידת נקבה** בין השמשות לכולן. כלומר בחיה מלאו שתרלה בין השמשות הוי אלי בין השמשות פסק טמא פסק טהור ואם תרלה ליום שמיני פסק נדה פסק שומרת יום כנגד יום וכן לעולם עד שתפסוק כדי שיעור המפורש לה בערכין: **את השוטות.** אלו הטועות כגון אלו שרלו בשעת הפסק: **באו ותקנו את הפקחות.** הרוחות בשעה ולאיש ולריכין אלו לתקן פתחיהן ולפרש ימי שימורן ותשמישן כדמפרש בגמרא: **גמ'** שוטות

ראי קימא ביטי זיבה והיום מצאה כתם ולמחר ראתה לר' לא הויא זבה גדולה לשתים לוסר דברוי זימני חוויתה : **ואמר** ריש לקיש והוא שבדקה לעיתתי ערב . אבל לא בדקה מפלגינן הכתם לשתי ראיות והויא זבה גדולה אפי' לר' ואפי' ר' יוחנן לא פליג אלא הכא שראתה לבעוף דרגלים לדבר שהכתם נמשך אחר הראיה אבל אם לא ראתה מורה לריש לקיש אלמא לתרוייהו כתמים בלא ראיה צריכין הפסק טהרה ואם לא הפסיקה בטהרה אפי' נמצא כתם בבקשה אחר מפלגינן לית לתלתא ראיות לתלתא יומי ע"כ לתרוייהו אירי אליבא דרבנן דשמעתין דאמרי אין בכתמים משום זוב דלינא לוסר אירי לר' מאיר דשמעתין אבל לרבנן אע"פ שלא בדקה הוא דמסתבא אליבא דתלתא ה) הייט דקי"ל כרבנן דמשמעתין דתני ר' חנינא בן אנטיגנוס בישתן חכמים ושרד מאי דחזקות דר"ל לאקמי כר"ם והוא שבדקה לוקמה כרבנן כדפרישית אע"ג שלא בדקה אלא אע"פ

כתמים צריכין הפסק טהרה . אם צריכה בדיקה לתפסק לשביעי בכתמה כדי לטהר לשרצית . ופי' דלריש לקיש אינליא בדעתה דכתמה חלוק מראייתה ומונה מן הכתם ואי לא בדקה א"כ לא חלקה ומונה מן הראיה ולא נחיינא פירוש . והא דהא מרשנא דאע"ל' אינה יכולה לטהר בשביעי לכתמה ושרד חיכו פשים דבכתם כתם צריך בדיקה בשביעי מהיכא שראתה ראיה הראיה אחר מציאת הכתם . תוך מה מבראה ו' שיהא חלוי בדעת האשה אם היא רוצה לטמוא מכתמה או מראייתה ושרד דקאמר ר' יוחנן אע"פ שלא בדקה בו' לכתמה מובלת לערב אלמא אינה צריכה בדיקה ומיירי ע"כ כשהפרישה בטהרה כשאר הכתים . תראה לפרש דאיכא היא הפסק טהרה בין הכיבוס לסציאת הכתם דדילמא הא דחלי ר' כתמה בראייתה ואינו מסמא משעת הכיבוס הוינו כי בדקה עצמה לאחר הכיבוס קודם מציאת הכתם חלכך תלינן לקולא כתמה בראייתה דאמר' ראתה לספרש הוינהמוצאה דם בשעת כתבה או דלמא לא שנא ושיטם דאמר ריש לקיש הוא שבדקה עצמה פ' לפני מציאת הכתם בספק דאין מעת לעת בין בדיקה עד מציאת הכתם אבל יש מעת לעת נחי דמשעת הכיבוס לא מצי לסמוי הכתם מעת לעת מיהא מיסמא ליה ל"ל ואם לא בדקה כלל תלי' משעת הכיבוס . וה"פ הוא שבדקה כדרישית אבל לא בדקה כלל לא תלי' כתמה בראייתה ומאחר משעת הכיבוס ר' יוחנן אמר אע"פ שלא בדקה סמוך לכתם אלא יש מעת לעת אע"ה תלין הכתם בראיה כיון דמשעת הכיבוס ליכא אלמא לכ"ע צריכין הפסק טהרה ורבינ מאיר פי' דאמתניתין קאי הא דתנן לעיל והכמים אומרים אין בכתמים משום זוב ואע"פ שלא דחיינו דוקא בחלוק אחר משום דאיכא לסיפר בתרתי יומי אי בהדא יומא חויתינהו . ותשתא קא מיבעיא לי הא דמסתרי רבנן משום זוב צריכי הפסק טהרה כגון שוחתה בדקה עצמה בכל יום קודם מציאת הכתם לעיתתי ערב ומיפסקא בטהרה ונחי דלא בדקה חלוקה עד עתה שמצאה הכתם פ"פ כיון דבדקה עצמה בכל יום תלינן דכל הכתם הנמצא בהאי יומא חויתה דאם איתא דמאתמול הוה חויתה מוצאה דם בשעת בדיקה אבל אם לא בדקה עצמה בכל יום לעיתתי ערב ליסמר דמודי רבנן דיש בכתמים משום זוב ואמרינן דבנ' ימים חויתינהו ומשום ליה דהא דא"ר דתולה כתמה בראייתה ואע"פ שאמ לה דר' מיקל לענין זיבה ור' שמעון מחמיר דלא מסלגינן אם יכתם חוויתי ערב . אבל לא בדקה עצמה בכל יום לעיתתי ערב איכא לסיפר דמודי רבנן דיש בכתמים משום זוב ואמרינן דבנ' ימים חויתינהו ומשום ליה דהא דא"ר דתולה כתמה בראייתה ואע"פ שאמ לה דר' מיקל לענין זיבה ור' שמעון מחמיר

דלא מסלגינן יכתם חוויתי ערב . אבל לא בדקה עצמה בכל יום לעיתתי ערב . אבל לסיפר דמודי רבנן דיש בכתמים משום זוב ואמרינן דבנ' ימים חויתינהו ומשום ליה דהא דא"ר דתולה כתמה בראייתה ואע"פ שאמ לה דר' מיקל לענין זיבה ור' שמעון מחמיר

נד א מי' פיס מס' אהלות כ"ה סמנ לאין קיא :

נה ב נ מי' סס והלכ"ו סמנ סס :

נו ד מי' סס כלפ"ו יז יח ופ"ס בסנהדרין ונמ"ע ג) סמנ סס מקש"ע ח"ד סי' קל סעי' ח :

נז ה מי' פיו מס' אהלות כ"ה כל"ט:

נח ו מי' סס ופ"ע כל"ב ופ"ח כל"ד :

נט ז מי' סס פ"ו כל"ט:

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה מיכס כו' מפל"ע מן הבריקה :

תוספי הרא"ש

בכתמה כאילו וראי ראתה משעת הכתם ולמבול בו' לכתמה לא קאמר דאימר הכתם מעלמא אתאי או בימי הוי"ב יצא מטמה אלא הוא לחיקל לא קאמר ר' לתלות בדאי הראיה מן הכתם . דהלכך נראה לפרש שקיבא השתא חיקון מה שמחסיר שהיא מקולקלת למנייה והיא ספק וכה לר' שמעון מפי מלר' דאם מצאה הכתם אחמאל לר' שמעון מקולקלת למנייה מעת לעת משעת יציאה) הכתם ולר' תולה כתמה בראייתה ואינה מקולקל' כלל וכן אם קיבא ביום זיבה ואחמאל היום אחמאל מצאה כתם דבשבל הכתם ותשעון מעת לעת ונחשב לשתי ראיות אם יש בו כשני נריסין ואפי' כגרים א' דאיסור בין השמשות ראתה הלכך ספק הוא אם ראיה של הדם. ולר' דתולה כתמה בראייתה כלל וכן אם קיבא ביום זיבה וראתה היום אחמאל מצאה כתם דבשבל הכתם ותשעון מעת לעת ונחשב לשתי ראיות אם יש בו כשני נריסין ואפי' כגרים א' דאיסור בין השמשות ראתה הלכך ספק הוא אם ראיה של הדם. ולר' דתולה כתמה בראייתה כל מעת לעת אין כאן כ"א שני ימים יום הכתם ויום הראיה וסי' היכא דמצאה הכתם ביום הראיה הוי אשכא דלר' מסאה מעת לעת לפני הראיה והוי כאילו ראתה ב' ימים יום הראיה ויום שלפניו ואם ראתה למחר הוי זיבה דר' לא מפליג בין מצאה הכתם ביום בין מצאתו ביום שלפניו דלעולם תרששת לכתם מעת לעת של ראיה . ולר"ש דחלי דוקא ביומי לא חשבינן לה כאילו ראתה אחמאל ובמנין זה פר"ח הוא מתקן ולכתחה לידי זיבה דר' שמעון מיקל לענין שאם ראתה ביום מציאת הכתם לר"שמעון יום אחר הוא ואינה זבה עד שתראה עוד שני ימים ולר' מחוקנין לה במוסאה מאחמאל ואם תראה עוד לטהרת היא ספק זבה (גדולה) ומצאה שהיא משוחה ומסתר אותה לבא לידי זיבה ואע"ג דבראה לטהרות בכתם ר' מיקל מפי דר' שמעון היא

כבר אמר ולר' עד שתראה פ"ם כשראה ביום כתמה ר' שמעון מיקל מפי . ר"ם היה מיישב פרש"י מה שפי' שמבלה בשביעי לכתמה דהבא פירוי כגון שביום מציאת הכתם הוה ותסתה . ואע"ג דאמרינן בפ"ק דאשה שיש לה ותסת כתמה מסא לטהרות הבא דראתה בתוך מעת לעת לפציאת כתמה יש דגלים לדבר דבשעת ותסתה יצא כתמה כיון דבשוק של מבחים לא עברה . והא דאמרינן לעיל פרק כל חדר אשת שיש לה ותסת הגיע שעת ותסתה ולא בדקה ראתה תרששת לותסתה תרששת לראייתה . ומסיק לוקי לישנא דקשבר ותסתות דאוריתא אלמא אפי' ותסתות דאוריתא תרששת לשניהם . וי"ל שאני הכם שלא מצאתה הכתם ביום ותסתה כי הבא א"נ ל"ל דעיל אירי כשראתה אחר מעת לעת לותסתה ומצינא לסיפר דר' לשעמיה דס"ל לעיל ס' כל חיד דותסתות דאוריתא נבי תרוחא דם מחמת סכנה . ואע"ג דדחי לה לתוסרא לעיל דלכ"ע ותסתות דרבנן דיוסייא בעלמא הוא . א"נ אפי' אי ס"ל ותסתות דרבנן כיון דיש דגלים לדבר כל כך שעת ותסתה ומציאת הכתם ולא עברה בשוק של מבחים וראתה דם בתוך מעת לעת הוי אינו מטמא אותו ;

*) [מלא"ל מלאם]

הגהות מהר"ר רגשבורג א) תוס' ד"ה שכתו מסקו ד' ומיטו לא רלתה כיון ולתמאל מעלה כהם וכו' כל"ל : ב) ד"ה צריכה הפסק וכו' אבל לא בדקה מוכה מן הרלייה כו' כל"ל : ג) בגין מכבש לאם ד' מגר סיגה ובמיה

ד) כתה ד"ל מלינה דסלכתה מלינו דוולתי קיי"ל כרבנן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com